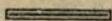

Стресни се, племе закъснѣло!
 Живѣйшъ ли, мрешъ ли — ти не знайшъ!
 Следъ тебъ потомство иде цѣло —
 Какво ще да му завещаешъ?

Иль твоятъ пжтъ се вечъ изравни?
 Иль нѣмашъ други ти сждби?
 Иль нѣмашъ ти задачи славни
 И цѣло бждеще съ борби? . . .

Недей оставя, мили Боже,
 Безъ лампа твоя светъ олтарь,
 Безъ химна твоето подноже,
 Безъ вѣра живата си тварь!

Недей оставя безъ звездица
 Моряка въ нощний мракъ осталь,
 Безъ утро мъничката птица,
 Народитѣ безъ идеаль.

Безименко

Случайни гости на свѣта . . .

Случайни гости на свѣта,
 Живѣймъ подъ пълна пара;
 Суетность — наша е мечта
 И тънемъ въвъ поквара.

Погребали сме ний безъ срамъ
 Човѣшки идеали:
 Не сж потрѣбни днесъ тѣ намъ—
 Останки отживяли.

Сърдца корави. А навредъ
 Ламй зинали — нужди.
 Не трогватъ насъ беди безъ четъ,
 Далечъ сълзитѣ чужди! . . .

Случайни гости на свѣта,
 Отъ день за день живѣемъ;
 Обвзети въ глупа суета,
 Не видимъ какъ дребнѣемъ . . .

